

ת"פ 39693/06/15 - מדינת ישראל נגד א א ג מ

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 39693-06-15 מדינת ישראל נ' ג מ

בפני השופטת דינה כהן

מדינת ישראל

ע"י תביעות לכיש עו"ד חומרי

נגד

א א ג מ

ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי זקס

המאשימה

הנאשם

החלטה

בהמשך להחלטתי מיום 16/11/16, לפיה זיכיתי את הנאשם מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מחמת הספק, להלן נימוקי החלטתי:

1. הנאשם יליד 1983, הואשם בעבירות איומים ותקיפה סתם- בן זוג, בכך שביום 10/4/15 סמוך לשעה 17:58, ברח' ... באשקלון, תקף את המתלוננת גב' ד ג, אשתו בנפרד, בכך שאחז בחוזקה בשיער ראשה, משך את אוזנה ולחש לה: "את והילד עוד תבכו הרבה, את עוד לא יודעת מה מחכה לך".

למתלוננת ולנאשם ילד משותף שהיה באותה העת כבן 3 שנים ו-4 חודשים.

2. הנאשם כפר בביצוע העבירות נשוא כתב האישום. לטענתו החזיר באותו הערב את בנו למתלוננת, אך לא איים ולא ביצע את המיוחס לו.

3. מטעם המאשימה העידו המתלוננת גב' ד ג והשוטר איוב סולומון ממחלקת מודיעין ובילוש אשקלון- לכיש. הנאשם העיד לעצמו. אמה של המתלוננת העידה כעדת הזמה.

4. המתלוננת בעדותה מסרה כי בעת הרלוונטית, היו היא והנאשם בתחילתם של הליכי גירושין כאשר המתלוננת פתחה בהליכים על רקע אלימות במשפחה ולאחר בקשות לצווי הגנה בהם טענה לאלימות כלפי הילד וכלפיה. הנאשם הגיש בקשה למשמורת על הילד בערב חג שני של פסח, הבקשה אושרה והמתלוננת כיבדה את הוראת בית המשפט ומסרה את הילד לנאשם בתקווה שלא יאוונה לו כל רע בארוחת החג שהתקיימה בבית הוריו (פרטיכל עמ' 11 שו' 8-22). לאחר ארוחת החג הילד הוחזר על ידי הנאשם לבית הוריה. המתלוננת מתארת כי יצאה לכיוון שער הכניסה ואז הבחינה כי עיני בנה אדומות ו- "שקיות שחורות מתחת לעיניים", ניגשה אליו אמרה לו דבר מה, הילד לא הגיב ולא הצליח לדבר וכששאלה האם בכה, השיב שכן (פרטיכל עמ' 12 שו' 6-12).

עמוד 1

המתלוננת ביקשה מהילד שיכנס אל הבית וכשלקחה מהנאשם את התיק של הילד שהיה בידיו, הנאשם משך בשערות ראשה ולחש לה באוזן **"את והילד עוד תבכו הרבה, את לא יודעת מה מחכה לך"** (פרטיכל עמ' 12 שו' 26-27).

הסנגור חקר המתלוננת אודות ארועים שהוזכרו ע"י המתלוננת אך אינם רלוונטיים לאישום שבפני, על כן אמנע מלהדרש להם (אף אם הסנגור סבר שאלו עשויים להיות רלוונטיים לשאלות של מהימנות, לא מצאתי כי אכן כן, בענייננו).

לדברי המתלוננת בעדותה בפני, איש לא ראה את האירוע אך היא סיפרה אודותיו לאמה באופן מידי, והוסיפה כי אחות הנאשם, מ, יודעת על "האלימות" - אך הן אינן מדברות מאז שמ שלחה למתלוננת הודעה וקיללה אותה עקב כך שערבה את המשטרה בעניין (פרטיכל עמ' 21-22).

בבקשה לצו הגנה (פרוטוקול מתיק ה"ט 17103-08-15 מיום 9/11/15 - נ/3 ובקשה לצו הגנה - נ/4), המתלוננת מתארת, בין היתר, גרסה דומה לגרסה שתיארה בבית המשפט, כאשר בבקשה תיארה בנוסף כי כשהנאשם השיב את הילד הוא היה **"במצב נפשי קשה, עושה צרכים במכנסיים, בוכה, מתעורר בלילות בצרחות ותלותי באמא, לא מאפשר לי לזוז ממנו ומבקש לישון צמוד אליי בלילה. הילד סיפר בלי סוף שהוא ביקש את אמא ואבא הרביץ לו ומתאר באופן מדויק שוב ושוב את פרטי המקרה"** וכן לא הפסיק לחזור על המילים **"אמא ביקשתי אותך ואבא לא החזיר אותי"**. כמו כן ציינה בבקשה כי הנאשם מאיים ש- **"הילד יבכה עוד הרבה בגללו"**.

5. באמרתו מיום 11/04/15 ת/1 צין הנאשם כי האירוע **"לעולם לא היה ולא נברא"** (שו' 8). לדבריו, החזיר את הילד למקום, המתלוננת הייתה בגינה והילד רץ לעברה, או אז התקרב הנאשם למתלוננת על מנת למסור את התיק של הילד, זו שאלה אותו **"איך היה לילד"** והוא השיב לה **"היה לו כיף"** ועזב. לטענתו שלא היה דין ודברים ביניהם למעט דו שיח זה. כשנשאל אם התקרב אל המתלוננת, איים עליה ומשך בשערות ראשה, אמר שלא התקרב אליה בשום צורה או דרך וודאי שלא נגע בה.

הנאשם העיד כי המעשים המיוחסים לו לא ארעו מעולם, כי לא הרים יד על המתלוננת וכי הוא נגד אלימות (פרטיכל עמ' 33, שו' 1-3). כשנשאל מדוע שהמתלוננת תעיד כפי שהעידה, השיב - **"הליך גירושים, המצאות של נשים... היא ידועה בתור אחת שממציאה דברים... כל פעם סיפור אחר... היא למדה משחק"** (פרטיכל עמ' 33 שו' 5-12).

בחקירתו ציין בתשובה לשאלה כי המתלוננת מנסה ליצור לו "פרופיל" של אדם אלים כלפי משפחתו (פרטיכל עמ' 36 שו' 18-28).

6. המאשימה ביקשה לזמן עדת הזמה, הגב' א ח מ, אמה של המתלוננת (להלן: "א"), שלה סיפרה המתלוננת אודות המקרה סמוך להתרחשותו.

בעדותה מיום 13/10/16 מסרה הגב' א כי בעת שבישלה במטבח לחג הפסח, ראתה את הילד עם המתלוננת כשהוא "המום" ו- "בהלם". המתלוננת גם היא הייתה בסערת רגשות וא שאלה אותה מה קרה ואז המתלוננת סיפרה שהנאשם משך בשיערה ואמר לה "את והוא עוד תבכו הרבה" (פרטיכל עמ' 46 שו' 11-25). א אמרה לבתה שתלך להתלונן במשטרה אך המתלוננת רצתה להיות עם בנה, נתנה לו לשותות וניסתה לדבר אותו, לחבק ולהרגיע אותו. א סיפרה שלא היה ברור מה קורה לילד ההמום תוך שסיפרה שהילד לא רגיל להיות עם אביו ולישון אותו.

7. בתמצית יאמר כי בסיכומיה טענה המאשימה כי יש לקבל עדות המתלוננת כאמינה מזו של הנאשם שכל שטען הוא שהמתלוננת ממציאה ושהיא למדה משחק. כמו כן הדגישה המאשימה את מזגו החם שנתגלה בבית המשפט כשבמהלך עדותו התקשה לשמור על איפוק וכי בחקירתו הנגדית הנאשם עומת עם סתירות שעלו עוד בעדותו במשטרה לעניין האם היה דין ודברים בינו לבין המתלוננת כשהוא טען שלא ואילו המתלוננת דיברה עמו והוא גם מסר לה את התיק-משמע שדיברו ביניהם.

ב"כ הנאשם סבר שיש ליתן משקל נמוך לעדותה של א, שמספרת כעת לראשונה לאחר זמן רב שחלף מאז האירוע ולאחר שדיברה רבות עם המתלוננת שנמצאת בסכסוך גירושין עם הנאשם. לטענתו המתלוננת וא מעוניינות להשחיר את פניו של הנאשם בכך שטוענות לאלימות מצדו בעוד מציינות שכשהילד בוכה הנאשם לא ניגש אליו, וב"כ הנאשם מדגיש שאין זו אלימות.

7. משמיעת הראיות עולה כי למתלוננת טענות רבות כנגד הנאשם, חלקן לא היו רלוונטיות לאישום שבפנינו.

בהנתן הליך הגרושין שבין הצדדים ומערכת היחסים העכורה שביניהם כעולה מן הראיות שהוצגו, לרבות פרטי כלי בקשות למתן צווי הגנה כאמור, בחנתי העדויות בזירות המתחייבת, לרבות לענין אפשרות קביעת ממצא עובדתי פוזיטיבי על פיהן.

העולה מן המקובץ הוא כי לענין המעמד המתואר בכתב האישום בו הואשם הנאשם בתקיפה ואיום, בפנינו עדות ישירה יחידה.

אמנם הגברת א, אמה של המתלוננת, העידה כי בתה סיפרה לה אודות הארוע מיד לאחר שאירע, ויש בכך כדי לחזק את גרסת המתלוננת אולם כאמור סופו של יום במעמד העבירה, נכחו הנאשם והמתלוננת בלבד.

יתכן ולו עסקינן בהליך אזרחי, היתה הכף נוטה לכוון טענות המאשימה, על יסוד הראיות שהציגה. אולם, כאשר נטל ההוכחה בפלילים המוטל על כתפי המאשימה, מחייב רמת הוכחה שמעבר לספק סביר, לא אוכל לקבוע ממצא פוזיטיבי כנגד הנאשם ברמה הנדרשת בפלילים כעתירת המאשימה, אף שגרסת המתלוננת לענין קרות הארוע סבירה ואפשרית.

לא מצאתי כי הנאשם סתר גרסתו כטענת המאשימה בנקודות מהותיות שבמחלוקת ולא אוכל לקבוע כי גרסתו, שהיתה עקבית בנקודות העיקריות, אין בה לעורר אותו ספק הנצרך לזיכוי.

בנסיבות שבפני, אם כן, לא ניתן לשלול התכנות טענת הנאשם ולא אוכל לקבוע כי שקר בפיו.

8. לפיכך מצאתי כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כפי שהודע.

הנני מתנצלת על העיכוב במתן הנימוקים לזכוי, נוכח מעברי מבימ"ש אחד למשנהו.

המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

יום שני 06 פברואר 2017/שבת/תשע"ז.